

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: I. Harrington, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom: Alva Management GmbH (Icking, Nemecko) (v zastúpení: B. Hanika, advokát)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 28. apríla 2014 (vec R 626/2013-4) týkajúcej sa námietkového konania medzi Alva Management GmbH a La Perla sp. z o.o.

Výrok rozsudku

1. Konanie sa zastavuje.
2. Žalobkyňa a vedľajší účastník konania znášajú vlastné trovy konania, ako aj každý z nich polovicu trov konania, ktoré vznikli žalovanému.

(¹) Ú. v. EÚ C 282, 25.8.2014.

Žaloba podaná 26. novembra 2014 – Slovensko/Komisia

(Vec T-779/14)

(2015/C 089/33)

Jazyk konania: slovenčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Slovenská republika (v zastúpení: B. Ricziová, splnomocnená zástupkyňa)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil rozhodnutie Komisie, obsiahnuté v liste z 24. septembra 2014, ktorým Komisia požaduje od Slovenskej republiky sprístupnenie finančných prostriedkov zodpovedajúcich strate tradičných vlastných zdrojov, za neplatné;
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nedostatku právomoci Komisie

Podľa Slovenskej republiky Komisia na vydanie napadnutého rozhodnutia nemá právomoc. Žiadne ustanovenie práva EÚ nezveruje Komisii právomoc konať tak, ako konala vydaním napadnutého rozhodnutia, a to právomoc, aby v nadväznosti na vyčíslenie výšky straty tradičných vlastných zdrojov v podobe nevybratého dovozného cla zaviazala členský štát, ktorý nebol zodpovedný za vymieranie a výber uvedeného cla, aby sprístupnil finančné prostriedky v ňou stanovenej výške, ktorá podľa nej zodpovedá uvedenej strate.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení požiadavky právnej istoty

Ak by aj Komisia na vydanie napadnutého rozhodnutia právomoc mala (*quod non*), v tomto prípade Komisia podľa Slovenskej republiky porušila zásadu právnej istoty. Povinnosť Slovenskej republiky, ktorú jej ukladá napadnuté rozhodnutie, podľa jej názoru pred jeho vydaním nebolo možné rozumné predvídať.

3. Tretí žalobný dôvod založený na nesprávnom vykonaní právomoci zo strany Komisie

Ak by aj Komisia na vydanie napadnutého rozhodnutia právomoc mala a vydaním napadnutého rozhodnutia by zároveň konala v súlade so zásadou právnej istoty (*quod non*), svoju právomoc podľa Slovenskej republiky v tomto prípade nevykonala správne. V prvom rade sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, nakoľko žiada od Slovenskej republiky finančné prostriedky napriek tomu, že sčasti k strate tradičných vlastných zdrojov nedošlo vôbec a vo zvyšku k nej nedošlo v priamom dôsledku udalostí, ktoré Komisia pripisuje Slovenskej republike. V druhom rade sa Komisia dopustila porušenia práva Slovenskej republiky na obhajobu a zásady riadnej správy vecí verejných.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia

Slovenská republika v rámci tohto žalobného dôvodu tvrdí, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má viaceré nedostatky, kvôli ktorým je potrebné ho označiť za nedostatočné, čo predstavuje porušenie podstatných procesných predpisov a je zároveň v rozpore s požiadavkami právnej istoty. Komisia podľa Slovenskej republiky v napadnutom rozhodnutí neuviedla právny základ napadnutého rozhodnutia. Taktiež vôbec neobjasnila pôvod a základ niektorých svojich záverov. Napokon je odôvodnenie napadnutého rozhodnutia podľa Slovenskej republiky v určitom ohľade zmätočné.

**Odvolanie podané 24. novembra 2014: DF proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 1. októbra 2014
vo veci F-91/13, DF/Komisia**

(Vec T-782/14 P)

(2015/C 089/34)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: DF (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: A. von Zwehl, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy

Odvolateľ navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozsudok Súdu pre verejnú službu (tretia komora) z 1. októbra 2014 vo veci F-91/13 DF/Komisia v rozsahu, v akom bola žaloba odvolateľa v zostávajúcej časti zamietnutá,
- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 20. decembra 2012,
- zaviazal Európsku komisiu vrátiť odvolateľovi sumy, ktoré už od neho vymohla s úrokom z omeškania podľa sadzby Európskej centrálnej banky, zvýšenej o 2 percentuálne body, a
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.